

fremgår endvidere, at politiet i den forbindelse er forpligtet til at underrette Direktoratet for Udlændinge (nu Udlændingestyrelsen) med henblik på, at det kan vurderes, om vedkommende skal have opholdstilladelse.

Den såkaldte 3-måneders-regel fremgår af de retningslinjer for politiets tilrettelæggelse af tvangsmæssige udsendelser, der blev fastsat af den daværende indenrigsminister ved brev af 12. juli 1994 til Rigspolitiet som opfølgning på vedtagelsen af lov nr. 421 af 1. juni 1994. Det fremgår heraf, at forelæggelse af en sag for Udlændingestyrelsen vil kunne ske, hvis politiet gennem en længere periode ikke har kunnet udsende en asylansøger og en udsendelse ikke må vurderes som umiddelbart forestående. En forelæggelsespligt vil i almindelighed blive aktuel, hvis der er gået tre måneder efter udløbet af den seneste udrejsefrist, jf. Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, side 940.

Folketinget blev orienteret om de nævnte retningslinjer ved fremsættelsen af lovforslag nr. L 85 af 30. november 1994 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand (senere stadfæstet som lov nr. 33 af 18. januar 1995), idet den daværende indenrigsministers brev af 12. juli 1994 til Rigspolitiet er optrykt som bilag til lovforslaget, jf. Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, side 938 ff.

Den omtalte 3-måneders-regel strider således ikke mod tidligere lovændringer eller regeringens generelle bestræbelser på at effektivisere asylsagsbehandlingen og udsendelsesprocedurerne.

Jeg vil i øvrigt gerne understrege, at selv om der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, på grund af udsendeshindringer, skal Rigspolitiet i alle tilfælde fortsætte arbejdet med at skabe mulighed for en gennemførelse af udsendelsen af en udlænding, der har fået endeligt afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse her i landet. Det er endvidere en betingelse for opholdstilladelsen, at den pågældende fortsat medvirker til gennemførelse af udsendelsen. Hvis udsendeshindringen ophører, vil opholdstilladelsen kunne inddrages i medfør af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i den forbindelse til besvarelsen med bilag af spørgsmål nr. 18 af 3. maj 1995 (L 194 - bilag 3).

Spørgsmål 43:

Howdan kan de facto-begrebet indskrænkes uden at komme i strid med internationale konventioner?

Svar:

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 7, stk. 2, præciserer, at der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af FN's flygtningekonvention, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde, der medfører velbegrundet frygt for forfølgelse eller tilsvarende overgreb, ikke bør kræves, at den pågældende vender tilbage til sit hjemland.

Danmark er foruden af FN's flygtningekonvention forpligtet af andre internationale aftaler til under visse omstændigheder at unnlade udsendelse. Disse aftaler har således betydning for vurderingen af, hvorvidt udlændinge skal gives beskyttelse her i landet.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 må der ikke ske udsendelse af personer til et land, hvor de vil blive underkastet tortur eller blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. herved de tilsvarende bestemmelser i artikel 3 og artikel 16 i FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling og artikel 7 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder.

Tillægsprotokol nr. 6 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder et forbud mod idømmelse af dødsstraf og henrettelse i fredstid. Det vil kunne være i strid med denne protokol at udsende en udlænding til et land, hvor den pågældende vil blive udsat herfor.

En eventuel indskrænkning af udlændingelovens de facto-begreb måtte derfor i givet fald udformes på en sådan måde, at i hvert fald de personer, som Danmark efter de ovenfor beskrevne internationale aftaler er forpligtet til ikke at udsende, er omfattet af de facto-begrebet.

Spørgsmål 44:

Hvad betaler flygtninge for pas, og hvad betaler danske borgere, og vil ministeren overveje at lade udlændinge betale det samme som danskere?